

Nordsjøen står svakt politisk i EU

To av de europeiske havene er i skuddet – Nordsjøen er derimot i en politisk bakevje.

For den dynamiske franske presidenten Sarkozy har Middelhavssamarbeidet lenge vært høyt på agendaen. Som formannskapsland har Frankrike hatt muligheter til å prioritere en økt satsing på Middelhavsunionen og dette er nå blitt en del av EUs politikk. Dette ikke pga de vakre strendene, men fordi Middelhavslandene har store felles utfordringer når det gjelder miljø, energi, immigrasjon og politisk stabilitet.

Første skritt i programmet blir store solenergiutbygginger i Nord-Afrika og økt gassforsyning til EU fra Afrika.

Når europeiske kommuner, med Stavanger som aktør, samler seg for å bidra til fredsprosessen i Midtøsten så er det Middelhavsunionen som er den nye motoren.

Østersjøen har også store utfordringer. De har i tillegg mange hovedsteder i regionen og dette har alltid gitt dem en viktig politisk og økonomisk posisjon.

EU utvikler nå en ny Østersjøstrategi som kan gi regionen nye overstatlige samarbeidsformer som kan bli modell for andre regioner i Europa. Denne institusjonelle innovasjon kan bli interessant å følge. Her er det Sverige som har EU-formannskapet i andre halvår 2009 som trykker på.

Nordsjøen derimot hører man lite om. Her er ingen hovedsteder, danskene fokuserer på Østersjøen som har mer penger og Skottland, Vest-Norge og Island mangler politisk tyngde.

En økt interesse for Barentsregionen, store strategiske europeiske prosjekter som Nordlig Maritim Korridor (koordinert av Rogaland Fylke), økt interesse i EU for Arktisk/Barentsregionen og en rask EU-tilnærming fra Island gir Nordsjøen/Norskehavet et bra momentum for å få større plass på det europeiske politiske kartet.

For å få dette til må regioner og byer rundt Nordsjøen øke sitt nærvær og sin lobbyvirksomhet for Nordsjøen, både i Brussel og hovedstedene.

Tekst: Pål Jacob Jacobsen,
08.12.2008
Publisert i Rosenkilden